

[Bjørn Poulsen.]

gelserne for ejere kontra lejere har været så meget i ejernes favør, at det har været direkte uanstændigt ved en sådan lov at give nogle lejere forhåbninger i retning af, at de kan overtage deres lejligheder på andelsbasis.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at et lovforslag, der tillader udstykning af ejerlejligheder i den ældre boligmasse, ikke er SFs livret. Vi bryder os principielt ikke om, at den slags kan lade sig gøre, og vi kan ikke forstå, at socialdemokratiet overhovedet vil tillade den slags. Jeg skal da gerne indrømme, at det lovforslag, som er lagt frem til forhandling her i salen, betyder en stor forbedring i forhold til miniboligforliget.

En ting bør dog drages frem i behandlingen af dette forslag, og det er de mange udstykninger, som er anmeldt, men som overhovedet ikke er igangsat, og de mange tilfælde, hvor tilbudsfristen ikke er udløbet eller tilbud til lejerne endnu ikke afgivet. Hvad med dem?

Det mest positive ved det hele er næsten, at vi nu får forhandlingerne lagt frem for alle partier, så vi er fri for kun at skulle tage stilling til et eller andet forlig, som er frembragt i en sen natte-time i et eller andet ministerium. Det er jo helt rart at overvære, at det også kan lade sig gøre i disse for landet så svære forligstider.

Med hensyn til SFs stilling til det fremsatte forslag vil jeg sige, at vi vil gå positivt ind i forhandlingerne. Om vi så vil støtte forslaget, er noget, vi må afgøre, når vi når til et resultat af disse forhandlinger. Men da vi regner med, at vi kan præge forhandlingerne, som vi før har gjort det på boligområdet, er vi moderat positive, og vi går ind i forhandlingerne med åbent sind, men som tidligere sagt: ejerlejligheder er ikke vores livret, det bliver det sikkert heller aldrig, men derfor kan vi jo godt være med til at præge udviklingen i en fornuftig retning også på dette område.

Da loven skal have tilbagevirkende kraft på de vigtigste områder, har det ikke hastværk med at få den igennem, så der er muligheder for en grundig udvalgsbehandling; det vil uden tvivl være en fordel for en lov af denne slags. Og én ting mere med hensyn til dette lovforslag: jo mere man hører på fru Kirsten Jacobsens kritik af forslaget, jo mere tilhænger kan man ikke undgå at blive.

Hvad angår det af fru Kirsten Jacobsen

fremsatte forslag, kan vi overhovedet ikke støtte det. Det løser i hvert fald ikke nogen af de problemer, vi anser for at være de vitale.

Det af hr. Kaj Hansen fremsatte forslag til folketingsbeslutning angående stop for udstykning af ejerlejligheder vil vi støtte 100 pct. Det er faktisk det mest fornuftige forslag, som er til behandling i dag. At der bliver nogle konsekvenser med hensyn til erstatningskrav og den slags, må man jo så tage højde for i lovgivningen.

Lovforslaget angående boligreguleringsloven er jo sammenkædet med lovforslaget om ejerlejligheder, og det vil vi også se på.

Hvad angår spørgsmålet om boligsikring, det sidste af lovforslagene, vil jeg sige, at vi er absolut positive, og det er noget helt nyt for os i hvert fald, at man fra socialdemokratiets side er begyndt at fremlægge noget socialt afbalanceret, i hvert fald i denne samling.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne kan ikke støtte det af fru Kirsten Jacobsen fremsatte lovforslag. Det har et helt andet sigte end det, vi ønsker.

Med hensyn til forslaget om ændring af boligsikringsloven er det klart, at vi vil støtte det. Det er en fordel for pensionister og måske andre, når de skal overtage en andelslejlighed, at de kan regne med fortsat at få boligsikring.

Med hensyn til ændringerne i boligreguleringsloven er vi sympatisk indstillet. De betyder jo, at lejerne kommer til at stå stærkere, lejerne får mulighed for at indanke moderniseringer for huslejenævnet osv.

Og så er der de to egentlige ejerlejlighedsforslag tilbage: det, boligministeren har fremsat, og det, kommunisterne har fremsat. Når boligministeren overhovedet er nået frem til en fremsættelse, der skal ændre vilkårene for udstykning og salg af ejerlejligheder, kan det jo konstateres, at den kampagne mod ejerlejligheder, kommunisterne og andre i årevis har ført, ikke har været forgæves. Flere og flere har fået øjnene op for den spekulation, der finder sted; det er muligt at hente arbejdsfri milliardgevinster hjem, og lejernes vilkår er stadig blevet forringet.

Det forslag, der nu er fremsat om en ændring af loven, griber ikke fat i ondets rod. Det er alligevel et udtryk for forligsmagernes dårlige samvittighed på dette område. Når der overhovedet foreslås ændringer, så skyldes det